

*"Ίδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή."* Α΄ Κορ.15:51-52

## Πίστη συνδεδεμένη με την παντοδυναμία του Θεού

*"Ακόμα και αν η σικιά δεν βλαστήσει ούτε θα υπάρχει καρπός στις αμπέλους, αν ο κόπος τού ελιόδεντρου ματαιωθεί, και τα χωράφια δεν δώσουν τροφή, το κοπάδι εξολοθρευτεί από τη μάντρα, και δεν υπάρχουν βόδια στους σταύλους, εγώ, όμως, θα ευφραίνομαι στον Κύριο, θα χαίρομαι στον Θεό της σωτηρίας μου"* (Αββακούμ 3:17-18).

Μπορεί να υπάρχει κάτι πιο παράλογο από το να χαιρέσαι κάτω από τέτοιες αντίξοες και δύσκολες συνθήκες; Πόσο παράλογο φαίνεται να χαιρέσαι όταν τα πράγματα πηγαίνουν τόσο άσχημα! Να χαιρέσαι στον Κύριο ενώ όλα δείχνουν ότι Εκείνος έχει σταματήσει να ενδιαφέρεται για εσένα!

Ωστόσο, ο ίδιος ο προφήτης υπέφερε όσο και οι άλλοι. Δεν είχε καμία ιδιαίτερη περιουσία, γιορτάζοντας, ενώ οι άλλοι λιμοκτονούσαν. Η πίστη του ήταν εξ' ολοκλήρου στο εξής: να ρωτήσει το Θεό πόσο ακόμα σκόπευε να παραμείνει αυτή η δύσκολη κατάσταση στη ζωή του.

Σκεφτείτε πώς ήταν φυσικό γι' αυτόν τον προφήτη να χαρεί, όταν ένοιωθε τον εαυτό του μέσα σ' αυτή την καταίγιδα των δοκιμασιών. Αρχικά, έκανε το εντελώς αντίθετο. Διαμαρτυρήθηκε στο Θεό. Δυσφόρησε με το γεγονός ότι οι Χαλδαίοι, απ' όλους τους ανθρώπους, που ήταν ξακουστοί για τα χρήματά τους, θα έπρεπε να είναι τα όργανα της διόρθωσης.

Έτσι, αυτή η προφητεία είναι μία καταγραφή της κραυγής του προς το Θεό. Κυριολε-

κτικά βασίστηκε στο Θεό. Δεν υπήρχε τίποτα απρόσωπο στην προσευχή του, όπως γίνεται με τις δικές μας. Η προσευχή μας σημαίνει κάτι στο Θεό, όταν σημαίνει τα πάντα σ' αυτόν που την προσφέρει. Η προσευχή φθάνει στα ύψη, όταν έρχεται από τα βάθη της καρδιάς μας.

Ο Αββακούμ έκατσε στη σκοπιά του, βλέποντας φοβερά πράγματα κατανοητά στον καθένα, αλλά κοιτώντας πέρα απ' αυτά στη δύναμη του Θεού που ήταν από πίσω, όμως που φαινόταν! Στην έντονη στενοχώρια του τελικά λέει: "Κύριε, αν δεν αποκάλυψεις τον Εαυτό Σου και δεν δώσεις κάποια εξήγηση γι' αυτή την σύγχυση που έπρεπε επάνω μας, δεν θα υπάρχει υπόλοιπο πίστης". Κάτι συμβαίνει όταν ένας άνθρωπος προσεύχεται μ' αυτόν τον τρόπο!

Ο Θεός τού μίλησε και μετά απ' το σκοτάδι ήρθε το φως. Ο Θεός λέει ότι θα ασχοληθεί με τους Χαλδαίους, αφού εκπληρώσουν το σκοπό Του στο Ισραήλ. Λέει ότι η εγκαθίδρυση της δικής Του δόξας είναι το προσδοκώμενο μετά απ' όλα αυτά και διαβεβαιώνει τον Αββακούμ ότι δεν έχει ξεχάσει τα παιδιά Του.

Τότε ο Αββακούμ όχι μόνο αναθαρρεύει, αλλά ξανά εμπνέεται και στέκεται ενώπιον του λαού του διακηρύσσοντας την πίστη του. Αν δεν είχε αντιμετωπίσει τα γεγονότα, όλα αυτά θα τον αποτέλειωναν. Είχε βάλει το Θεό στο επίκεντρο των γεγονότων και τίποτα πια δε μπορούσε να τον φοβίσει!!

Οι περιστάσεις είναι απλά το σκληρό υλικό από το οποίο ο Θεός δημιουργεί χαρκτήρα και δύναμη και αρετή. Ποτέ δεν υπήρξε τόσο γενναία πίστη όπως αυτή που έδειξε ο Αββακούμ. Αφού εξάντλησε κάθε μεταφορά καταστροφής που μπορούσε να πέσει πάνω στους ανθρώπους, λέει: *"Θα ευφραίνομαι στον Θεό μπροστά σε όλα αυτά"*.

Πόσο παράλογο φαίνεται αυτό! Μπορούμε να καταλάβουμε κάποιον με τον οποίο ο Θεός έχει ασχοληθεί και πλούσια Τον δοξάζει, αλλά οφείλουμε να δείξουμε μεγαλύτερο σεβασμό σε κάποιον που κάτω από τέτοιες συνθήκες δεν γογγύζει.

Λες ότι αυτό είναι αδύνατο! Βεβαίως, εάν δεν υπάρχει κάποια υπερφυσική βοήθεια, κανείς δεν μπορεί να το πετύχει, ούτε κι' εμείς. Ο Αββακούμ έμαθε ότι η ζωή δε μπορεί να είναι υπόθεση για έναν. Είναι ντουέτο. Αν η ζωή είναι ένα σόλο, σημαίνει μια τραγική κατάρρευση, όταν θα πρέπει να φθάσουμε τις υψηλές νότες, αλλιώς οι χαμηλές θα ηχήσουν μελωδικά γιατί ντουέτο σημαίνει αρμονία.

Η εμπειρία του Αββακούμ δείχνει ότι δεν έχεις χάσει τίποτα, εάν δεν έχεις χάσει τον Θεό, γιατί μαζί Του έχεις τη δύναμη ν' αντέξεις και να συνεχίσεις ακόμα και όταν τα πράγματα χειροτερεύουν.

Έτσι, προσεύχομαι, να ανανεώσεις με τον τρόπο σου την πίστη σου στο Θεό και την γνώση σου γι' Αυτόν και τότε θα δεις θαυμαστά να γίνονται στη ζωή σου.

## Προσευχήσου για αναζωπύρωση

*"Κύριε, ζωοποίησε το έργο Σου..."* (Αββακούμ 3:2).

Όταν είμαστε θλιμμένοι για την κατάσταση της εκκλησίας και του κόσμου, όπως ήταν ο Αββακούμ, δεν υπάρχει άλλη διέξοδος παρά να στραφούμε προς το Θεό. Δεν χρειάζεται να λέμε στον αδελφό μας: "Τι θα κάνουμε;" Καλύτερα να έρθουμε στην παρουσία του Παντοδύναμου. Κάθε σχέση με τ' ανθρώπινα δεδομένα είναι μάταιη, εάν δεν προηγείται η σχέση με το Θεό.

Ας προσέξουμε επίσης την ανιδιοτέλεια της προσευχής που προηγείται της αναζωπύρωσης. Δεν πρέπει να προσευχόμαστε: "Αναζωπύρωσε το έργο μου". Ας προχωρήσουμε πέρα από τα στενά όρια της εκκλησίας μας ή του τομέα μας, και ας ζητήσουμε

την αναζωπύρωση του έργου του Θεού οπουδήποτε.

Δεν χρειαζόμαστε ένα νέο Ευαγγέλιο, αλλά μια αναζωπύρωση, μια αναζωογόνηση του παλιού Ευαγγελίου. Αν κάποιος κηρύξει άλλο ευαγγέλιο απ' αυτό που κήρυξαν οι απόστολοι, ας είναι ανάθεμα. Δεν θέλουμε τίποτε άλλο παρά το Ευαγγέλιο του Σταυρού του Ιησού Χριστού, μαρτυρούμενο από χείλη που έχουν λάβει ένα νέο βάπτισμα επουράνιας δύναμης.

Τι επιχείρημα! *"...Θυμήσου το έλεος"* (Αββακούμ 3:2). Δεν μπορούμε να βασιστούμε σε ικανότητες, αλλά μόνο πάνω στη χάρη του Θεού. Κύριε, κάνε έλεος στην εκκλησία Σου, αναζωπύρωσέ την και πριν τελειώσει η χάρη Σου, κάνε το μεγάλο έργο της σωτηρίας των ψυχών!

## Θαυμάσια Χάρη Θεού

Έχουμε κάθε λόγο να χαιρόμαστε συνεχώς εν Χριστώ Ιησού, όπως αποκαλύφθηκε σ' εμάς με διάφορα ονόματα, χαρακτήρες, σχέσεις και αξιώματα που φέρει στις Γραφές, προσφέροντας στην πίστη μας βάλαμο για κάθε πληγή, μια ζεστή ενθάρρυνση για κάθε απογοήτευση και μια ικανοποιητική απάντηση σε κάθε δυσκολία που ο σατανάς, μέσω της αμαρτίας, μπορεί να προτείνει ενάντια στην ειρήνη μας.

Εάν είμαστε ένοχοι, Εκείνος είναι η δικαιοσύνη μας. Εάν είμαστε άρρωστοι, Εκείνος είναι ο Γιατρός μας. Εάν είμαστε αδύναμοι, αβοήθητοι και ανυπεράσπιστοι, Εκείνος είναι ο παρηγορητής και ο πιστός Ποιμένας, που μας έχει αναλάβει και δεν θα ανεχθεί κάτι που θα απογοητεύσει τις ελπίδες μας, ή θα μας χωρίσει από την αγάπη Του.

Γνωρίζει την προσωπικότητά μας. Γνωρίζει ότι είμαστε χώμα. Έχει δεσμευθεί να μας οδηγεί με τις συμβουλές Του, να μας υποστηρίζει με την δύναμή Του και τελικά να μας παραλάβει στη δόξα Του, ώστε να είμαστε μαζί Του για πάντα!

## Αγάπη για τον Κύριο και το Λόγο Του

Μία από τις πιο λυπηρές πνευματικές καταστάσεις στην Ελλάδα είναι η αυξανόμενη απαξίωση προς τον Άγιο Λόγο του Θεού. Μερικοί, ακόμη και μέσα στην εκκλησία, παραποιούν ό,τι ο Λόγος λέει, άλλοι τον μετριάζουν και άλλοι τον αγνοούν συνολικά. Αυτό είναι αλήθεια ακόμη και με κάποιες από τις βασικότερες διδασκαλίες στη Βίβλο, συμπεριλαμβανομένων θεμάτων όπως ο ορισμός του γάμου, απόψεις σχετικές με την ομοφυλοφιλία, για τα δύο φύλα και για την ιερότητα της ζωής.

Βέβαια, δεν πρέπει να μας εκπλήσσει, που συμβαίνουν τέτοιες απαξιώσεις και παραποιήσεις. Ακόμη από την αρχή του ανθρώπινου είδους, η εγκυρότητα του Λόγου του Θεού έχει υποστεί επιθέσεις. Προσέξτε ότι η σκευωρία του διαβόλου για να εξαπατήσει την Εύα ήταν στην ουσία μια προσπάθεια για να υπονομεύσει τον Άγιο Λόγο του Θεού.

"*Το φίδι, μάλιστα, ήταν το φρονιμότερο από όλα τα ζώα τού αγρού, που έκανε ο Κύριος ο Θεός και το φίδι είπε στη γυναίκα: Στ' αλήθεια, είπε ο Θεός: Μη φάτε από κάθε δέντρο τού παραδείσου; Και η γυναίκα είπε στο φίδι: Από τον καρπό των δέντρων τού παραδείσου μπορούμε να φάμε, από τον καρπό, όμως, του δέντρου, που είναι στο μέσον του παραδείσου, ο Θεός είπε: Μη φά-*

*τε απ' αυτόν, μήτε να τον αγγίξετε, για να μη πεθάνετε. Και το φίδι είπε στη γυναίκα: Σίγουρα δεν θα πεθάνετε, αλλ' ο Θεός ξέρει ότι την ίδια ημέρα που θα φάτε απ' αυτόν, τα μάτια σας θα ανοιχτούν, και θα είστε σαν θεοί, γνωρίζοντας το καλό και το κακό"* (Γεν. 3:1-5).

Σ' αυτή την επίθεση ο διάβολος εξαπάτησε την Εύα λέγοντάς της ότι δεν μπορούσε στην πραγματικότητα να εμπιστευθεί τον Κύριο και ό,τι τους είχε πει. Και ακριβώς όπως τότε, ο διάβολος και άλλες δυνάμεις αντίστασης, εργάζονται σήμερα για να υποβαθμίσουν την εγκυρότητα του Λόγου του Θεού.

Η ίδια η Βίβλος μάς προειδοποιεί να περιμένουμε τους τελευταίους καιρούς μια αδιαφορία για τον Κύριο και το Λόγο Του. Για παράδειγμα, ο Απόστολος Παύλος προειδοποιεί ότι θα υπάρξει καιρός που οι άνθρωποι δεν θα ανέχονται την υγιή διδασκαλία αλλά τις δικές τους επιθυμίες (Β' Τιμ. 4:3), ότι "*τους τελευταίους καιρούς θα αποστατήσουν μερικοί από την πίστη, προσέχοντας σε πνεύματα πλάνης και σε διδασκαλίες δαιμονίων"* (Α' Τιμ. 4:1). Αυτό ταιριάζει απόλυτα με την ρεαλιστική περιγραφή των τελευταίων ημερών: "*Αυτό μάλιστα να γνωρίζεις: ότι στις έσχατες ημέρες θα έρθουν δύσκολοι καιροί. Γιατί οι άνθρωποι θα είναι*

*εγωιστές, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάστημοι, απειθείς στους γονείς, ακάριστοι, ανόσιοι, άστοργοι, αδιάλλακτοι, συκοφάντες, ακρατείς, ανήμεροι, εχθροί του αγαθού, προδότες, αυθάδεις, θολωμένοι (από υπερηφάνεια), φιλήδονοι μάλλον παρά φιλόθεοι, έχοντας εξωτερική μορφή ευσεβείας, αλλά που θα έχουν αρνηθεί τη δύναμή της..."* (Β' Τιμ. 3:1-5).

Στη μέση της πνευματικής κατάρρευσης που μαρτυρούμε σήμερα, έχουμε μία ζωτική απόφαση να πάρουμε - μια απόφαση που μπορεί να μας κοστίσει πολύ. Αυτή η απόφαση είναι για το εάν θα παραμείνουμε σταθεροί στο Λόγο του Θεού. "*Θα κρατήσουμε το υπόδειγμα των υγιών λόγων"* (Β' Τιμ. 1:13) *που μας παραδόθηκαν; "Θα μείνουμε σ' αυτά που μάθαμε και πειστήκαμε..."*; (Β' Τιμ. 3:14).

Στην πραγματικότητα, η πιο ουσιαστική ερώτηση είναι η εξής: Θα παραμείνουμε αληθινοί στον Κύριο; Αυτό, σ' αλήθεια, είναι η καρδιά του θέματος, γιατί το πώς μεταχειριζόμαστε το Λόγο Του αποτελεί μια αντανάκλαση του σεβασμού μας προς Εκείνον και της σχέσης μας μ' Εκείνον. Εάν Τον σεβόμαστε και Τον αγαπούμε, θα τιμήσουμε το Λόγο Του και θα υπακούσουμε στις εντολές Του οποιοδήποτε κι αν είναι το κόστος;

## Οι αιώνιοι βραχίονες

"...Υποστήριγμα είναι οι αιώνιοι βραχίονες..." (Δευτ. 33:27).

Αυτή η μικρή φράση βρίσκεται στο μέσον ενός συνόλου χρυσού, προτάσεις που περιέχουν τους πλουσιότερους θησαυρούς της αλήθειας. Όλος αυτός ο πνευματικός πλούτος είναι η κληρονομιά των παιδιών του Θεού, όχι μόνον εκείνων προς τους οποίους απευθύνθηκαν αυτά τα λόγια, αλλά και προς όλους τους πιστούς. Αν εμπιστευόμαστε τον Κύριο Ιησού Χριστό, μπορείτε να κρατήσετε αυτά τα πολύτιμα λόγια μέσα σου, και μπορείτε να ζήσετε μ' αυτά και να χαρείς με όλη τη φρεσκάδα και ανανέωση που φέρνουν στο πνεύμα σου.

Στα τέσσερα εδάφια (Δευτ. 33:26-29), παρατήρησε πόσο κοντά λέει ο Θεός ότι βρίσκεται στα παιδιά Του. Περιγράφεται ως Εκείνος που είναι υπεράνω μας, βάζοντας ένα τόξο προστασίας με την ουράνια δύναμή Του: "*ΔΕΝ είναι κανένας όπως ο Θεός του Ιεσουρούν, που ιππεύει τους ουρανούς για τη δική σου βοήθεια, και μέσα στη μεγαλοπρέπειά Του επάνω στο στερέωμα"* (εδ. 26). Η πίστη μπορεί ν' ακούσει το ποδοβολητό του επουράνιου ιππικού πάνω από τα κεφάλια μας. Εμείς που πιστεύουμε στον Κύριο είμαστε πάντοτε ασφαλείς, γιατί οι άγγελοι του Θεού κοιτούν κάτω σ' εμάς από τις μάχες του ουρανού, έτοιμοι να φανούν δυνατοί για χάρη μας εφόσον η παρουσία τους είναι αναγκαία σ' εμάς. Κατόπιν, το κείμε-

νο μάς λέει για το Θεό υποστήριγμά μας. Καθώς είναι από πάνω μας στους ουρανούς, έτσι υποστήριγμά μας είναι οι αιώνιοι βραχίονες. Το επόμενο εδάφιο μάς δείχνει το Θεό μπροστά μας: "*...Και θα διώξει τον εχθρό από μπροστά σου, και θα πει: Εξολόθρευσε"* (εδ. 27). Τα υπόλοιπα εδάφια του κεφαλαίου Τον παρουσιάζουν ως Εκείνον γύρω μας, έτσι ώστε να είμαστε περικυκλωμένοι από το Θεό, όχι μόνον από την παρουσία Του, με την οποία γεμίζει τους ουρανούς, και τη γη, και όλα τα υποκάτω της γης, αλλά και με την ένδοξη παρουσία της παντοδύναμης αγάπης Του. Αυτός είναι υπεράνω, υποκάτω, ενώπιον και γύρω μας. Ποτέ δε μας ξεχνά, γι' αυτό, ας ευφρανθούμε στην εγγύτητα του Κυρίου μας.

Οι αιώνιοι βραχίονες είναι εκεί, και αυτό σημαίνει, πρώτα απ' όλα, ότι ο Ίδιος ο Θεός είναι κοντά μας, εγγύμενος την αιώνια ασφάλεια όλων όσων Τον εμπιστεύονται. Αυτή είναι η χαρά και η ανάπαυσή μας, ότι ο Θεός είναι μαζί μας. Τι δύναμη δίνεται στην πίστη όταν πιστεύεις ότι ο Θεός είναι παρών! Υποστήριγμα είναι ο Ίδιος ο Θεός. Αυτός που δημιούργησε τους ουρανούς και τη γη δε μπορεί να εγκαταλείψει αυτούς που δεν Τον εγκαταλείπουν. Αν Τον αγαπάς, αν Τον πιστεύεις, δεν θ' απογοητεύσει όποιον Τον εμπιστεύεται. Αυτή είναι η δόξα του Κυρίου ότι, ενώ οι θεοί του ουρανού είναι ανάξια είδη-

λα, ο δικός μας Θεός είναι ο μόνος αληθινός Θεός που ακούει προσευχές, και απαντά στη φωνή των παιδιών Του. Δοκίμασέ Τον, και δεσ αν δεν είναι έτσι. Ευλογημένοι είναι εκείνοι που πιστεύουν στον Κύριο, γιατί θα βρουν στο ζωντανό Θεό βοήθεια για κάθε καιρό ανάγκης και επαρκή δύναμη για κάθε μέρα δοκιμασίας που βιώνουμε.

### Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

#### Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε τρεις μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Παλαιότερα τεύχη της Εσχάτης Σάλπιγγας, μπορείτε να βρείτε στον σύνδεσμο :

<https://heraldofhiscoming.org/index.php/read-the-herald/other-languages/428-other-languages/greek/4406-greek-edition>

*Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :*

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας

E-mail : [xeniaprocopiou@gmail.com](mailto:xeniaprocopiou@gmail.com)

## Ο χρόνος είναι λίγος

«Όμως αυτά που ήταν για μένα κέρδη, αυτά ακριβώς τα θεώρησα ζημία σε σύγκριση με το Χριστό. Και μάλιστα εξακολουθώ να θεωρώ πως στην πραγματικότητα όλα είναι ζημία μπροστά στην υπεροχή της γνώσης του Ιησού Χριστού του Κυρίου μου, για τον οποίο τα απαρνήθηκα όλα. Και πραγματικά τα θεωρώ ότι είναι σκουπίδια για πέταμα, προκειμένου να κερδίσω το Χριστό.» Φιλιπ.3:7-8

Κάποιος είδε σε μια ιεραποστολή το πορτρέτο κάποιου νέου και από κάτω τη φράση: «ΜΗ ΧΑΝΕΤΕ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΣΑΣ». Ρώτησε γι' αυτόν και έμαθε τα εξής: Ο νέος αυτός ήταν άριστος μαθηματικός, απόφοιτος και βραβευμένος από το Κέμπριτζ. Εγκατέλειψε όμως την ακαδημαϊκή του καριέρα για να υπηρετήσει τον Κύριο σαν ιεραπόστολος στις Ινδίες. Ο άνθρωπος αυτός άρχισε το έργο του σε ηλικία 25 χρόνων και πέθανε σε ηλικία 31 χρόνων. Μέσα σ' αυτά τα έξι χρόνια πρόλαβε και μετέφρασε το Ευαγγέλιο σε τρεις γλώσσες: Ινδικά, Αραβικά και Περσικά. Την διακονία του στήριξαν άλλοι ιεραπόστολοι και βγήκε καρπός πολύς για τη δόξα του Κυρίου μας.

Ο χρόνος της ζωής μας είναι τόσο σύντομος! Κανείς μας δεν γνωρίζει αν θα ζήσει έξι ακόμα χρόνια ή πιο πολλά ή πιο λίγα. Μα όσα και να είναι περνούν τόσο γρήγορα και φεύγουν χωρίς επιστροφή. Να υπηρετείς τα σχέδια του Θεού είναι το υψηλότερο και αποδοτικότερο που μπορεί να αναλάβει ένας άνθρωπος εδώ κάτω στον κόσμο. Πραγματικά αξιοληυτοί είναι αυτοί που όλα τα πρόσφεραν στον Κύριο. Είναι οι πιο ευτυχημένοι άνθρωποι της γης. Έχουν στ' αλήθεια βρει το στόχο τους.

Ας ζητήσουμε από τον Κύριο να μας αξιώσει να εργαζόμαστε για Εκείνον και της υποθέσεις της Βασιλείας Του, ώστε να δουλέψουμε μέσα από εμάς στις καρδιές των ανθρώπων που πρέπει να Τον γνωρίσουν. Ας δώσουμε τα πάντα σε Κείνον, σχέδια, όνειρα και αποκτήματα, χωρίς να κρατήσουμε κάτι για τον εαυτό μας, αφού Αυτός είναι η μόνη μας αξία!

## Θεός που ακούει προσευχές

«Ανάθεσε εις τον Κύριο την οδόν σου και έλπιζε επ' Αυτόν και Αυτός θέλει ενεργήσει» Ψαλμ.37:5

Είχα διαβάσει μια πολύ χαρακτηριστική ιστορία. Τον παλιό καιρό οι φαρμακοποιοί έφτιαχναν τα πιο πολλά φάρμακα μόνοι τους, σε σκονάκια, αλοιφές και άλλα παρόμοια. Ένα παιδί είχε δώσει τη συνταγή στο φαρμακοποιοί να του φτιάξει το φάρμακο και πήγε μετά από λίγη ώρα να το πάρει μέσα σ' ένα μπουκαλάκι. Μα ο φαρμακοποιοί έκανε λάθος και έδωσε κάτι άλλο, που ήταν για επάλειψη και ήταν δηλητηριώδες. Όταν το κατάλαβε ο φαρμακοποιοί ήταν αργά. Το παιδί είχε χαθεί και δεν ήξερε ούτε όνομα, ούτε διεύθυνση. Τώρα για κάτι τέτοια κάνουν αγγελία με το ραδιόφωνο. Ο φαρμακοποιοί ήταν πιστός άνθρωπος. Γονάτισε και ζήτησε από το Θεό, το παιδί να μην δώσει το φάρμακο και γίνει κανένα κακό. Μόλις σηκώθηκε από τα γονάτα του βλέπει στην πόρτα του φαρμακείου το παιδάκι να κλαίει. «Να, καθώς πήγαινα, σκόνταψα και έπεσα και έσπασα το μπουκάλι». Ο φαρμακοποιοί ευχαρίστησε το Θεό για την επέμβασή Του, που ήταν τόσο άμεση και σωτήρια!

Πάντα ο Θεός έχει στραμμένη την προσοχή Του να ακούσει την προσευχή μας, όποιο και αν είναι το περιεχόμενό της. Πάντα με χαρά επεμβαίνει στη ζωή μας για να μας βοηθήσει, να μας συμπαρυσταθεί, να μας ελευθερώσει από τα προβλήματα. Δεν χρειάζεται να αδημονούμε και να απελπιζόμαστε. Αυτό που χρειάζεται είναι να αναθέσουμε το ζήτημά μας στο Θεό με πίστη. Εκείνος γνωρίζει πότε και πώς θα απαντήσει. Έχει τρόπους που εμείς δεν φανταζόμαστε. Έχει τρόπους, που πάντα μας εκπλήσσουν. Έχει τρόπους να ανατρέψει τα δεδομένα και να τα συντελεί όλα για το αγαθό μας!

Ας καταφεύγουμε πάντα στην αγάπη και την παντοδυναμία του Ουράνιου Πατέρα μας και να Του ζητάμε να μας βγάλει από το αδιέξοδο που βρισκόμαστε και να μας λυτρώσει. Άλλωστε δεν έχουμε κανέναν Άλλο παρά μόνο Αυτόν. Κανείς δεν μπορεί να κάνει κάτι για εμάς!

## Ζήσε ολοκληρωτικά για το Θεό

Ζούμε τις τελευταίες ώρες των τελευταίων ημερών αυτής της γενιάς! Εκατομμύρια υποφέρουν από καταστροφές και θλίψεις. Πόσο φοβερό πρέπει να είναι για πολλούς να ζουν τέτοιες ώρες! Και για μας τους χριστιανούς, τι ευθύνη να ζούμε αυτές τις ώρες! Ο Κύριός μας έρχεται δεν μπορεί να είναι μακριά!

Αν ο αγαπημένος μας Κύριος Ιησούς έκλαψε για την πόλη της Ιερουσαλήμ (Λουκ. 13:34-35), πόσο η ευσπλαχνική καρδιά Του πρέπει να κλάψει για τα εκατομμύρια ανθρώπων της γης σήμερα. Πολλοί δε γνωρίζουν ότι αυτή είναι η ώρα της ευκαιρίας τους για σωτηρία. Τόσοι πολλοί που ζουν σήμερα μπορεί να είναι ανάμεσα σ' αυτούς που έχουν εμπειρία από συντριπτικές δοκιμασίες μεγαλύτερες από όσες μέχρι τώρα έχει δει ο κόσμος. Ποιος από εμάς θέλει να κλάψει γι' αυτούς με τον Κύριό μας;

Όταν άρχισε η εποχή της Εκκλησίας, οι προσδοκίες από τους ακόλουθους του Ιησού ήταν ψηλές. Έπρεπε να τα εγκαταλείψουν όλα. "...καθένας από σας που δεν απαρνείται όλα τα υπάρχοντά του, δεν μπορεί να είναι μαθητής Μου" (Λουκ. 14:33). Έπρεπε να σταυρώσουν ακόμη και προσωπικές επιθυμίες και φιλοδοξίες που άξιζαν. "...Αν κάποιος θέλει να έρχεται πίσω Μου, ας αρνηθεί τον εαυτό του και ας σηκώσει το σταυρό του κάθε ημέρα και ας Με ακολουθεί" (Λουκ. 9:23).

Τώρα που είμαστε κοντά στην κορύφωση της εποχής της Εκκλησίας, οι απαιτήσεις είναι ακόμη πιο μεγάλες. Μερικοί από μας (ω, να είμασταν όλοι!) θα πρέπει να προσμένουμε με όλη μας την καρδιά να δούμε τη Βασιλεία του Θεού και να πραγματοποιείται το θέλημά Του. Αυτό δεν πρέπει να το έχουμε σαν ένα σκοπό αλλά σαν το σκοπό ζωής. Δεν πρέπει μόνο να κάνουμε κάτι αλλά να κάνουμε οτιδήποτε θελήσει ο Θεός.

Δεν έχει σημασία αν είμαστε στον άμβωνα, στον ιεραποστολικό αγρό, στο σπίτι, στο χωράφι, στην τάξη, στο γραφείο. Όλοι χρειαζόμαστε τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος αν είναι να κάνουμε το μέρος μας σωστά. Και χρειαζόμαστε συνεχή πληρότητα. Ο Θεός να μας βοηθήσει να βρισκόμαστε κοντά στο θρόνο απ' όπου έρχεται η δύναμη! Ας ζητήσουμε τη βοήθεια από ψηλά που θα μας κάνει ικανούς να εκπληρώσουμε το αίτημα να ζήσουμε ολοκληρωτικά για το Θεό αυτή την ώρα.

## Μην ανησυχείς για το αύριο, γιατί το αύριο ανήκει σε Εμένα!

Η ανησυχία είναι το αποτέλεσμα του να οραματίζεσαι το μέλλον χωρίς Εμένα. Συνεπώς η καλύτερη άμυνα ενάντια στην ανησυχία είναι το να μένεις σε κοινωνία μαζί Μου. Σκέφτεσαι πολύ πιο θετικά όποτε στρέφεις τις σκέψεις σου σε Μένα. Μη μιλάς διαρκώς, αλλά να περιμένεις με ησυχία να ακούσεις τη φωνή Μου, να κάνεις διάλογο μαζί Μου.

Όποτε πρέπει να σκεφτείς το μέλλον ακολούθησε τους ακόλουθους κανόνες:

1. Μην ασχολείσαι πολύ με το μέλλον, γιατί εκεί οι ανησυχίες ξεφυτρώνουν σα μανιτάρια!

2. Να θυμάσαι την υπόσχεση ότι πάντα θα είμαι μαζί σου. Συμπεριέλαβε το Πρόσωπό Μου στις εικόνες που πλάθεις για το μέλλον. Πιθανότατα θα βρεις δυσκολία σ' αυτό, γιατί είσαι συνηθισμένος να είσαι εσύ ο "θεός" μέσα στις εικόνες της φαντασίας σου. Το γεγονός όμως ότι θα είμαι μαζί σου για ολόκληρη την αιωνιότητα, είναι κάτι που ξεπερνά κάθε φαντασία!

## Ο Θεός απαντά προσευχές

«*Σηκώστε γηλά τα μάτια σας, και δείτε, ποιος τα δημιούργησε αυτά; Αυτός που βγάζει το στράτευμά τους κατά αριθμό, Αυτός που καλεί όλα αυτά με το όνομά τους στη μεγαλειότητα της δύναμής Του, επειδή, είναι ισχυρός σε εξουσία, δεν Του λείπει τίποτε. Γιατί λες, Ιακώβ, και γιατί μιλάς, Ισραήλ: ο δρόμος μου είναι κρυμμένος από τον Κύριο.; Δεν γνώρισες; Δεν άκουσες, ότι ο Αιώνιος Θεός, ο Κύριος, ο Δημιουργός των άκρων της γης, δεν ατονεί, και δεν αποκάμει;... Δίνει ισχύ στους εξασθενημένους, και αυξάνει τη δύναμη στους αδύνατους... Αλλά αυτοί που προσμένουν τον Κύριο θα ανανεώσουν τη δύναμή τους, θα ανέθουν με φτερούγες σαν αετοί, θα τρέξουν, και δεν θα αποκάμουν, θα περπατήσουν, και δεν θα ατονήσουν» (Ησα. 40: 26-31).*

Αδελφέ, ο δρόμος σου δεν είναι κρυμμένος από τον Κύριο. Γνωρίζει κάθε τι σχετικό με σένα και την κατάστασή σου, και ενδιαφέρεται προσωπικά για τον καθένα μας. Τα θαυμαστά έργα της δημιουργίας Του, συμπεριλαμβανομένων των άστρων, των ορέων και των θαλασσών, αποτελούν μία μαρτυρία της εκπληκτικής δύναμής Του, που είναι διαθέσιμη στη ζωή μας. Είναι πολύ φυσικό ο Προφήτης Ιερεμίας να διακηρύττει: «*Ω, Κύριε, Θεέ! Δες, Εσύ έκανες τον ουρανό και την γη με την δύναμή Σου την μεγάλη, και με τον βραχίονά Σου τον απλωμένο! Δεν υπάρχει κανένα πράγμα δύσκολο σε Σένα. Κάνεις έλεος σε χιλιάδες, ... ο Θεός ο μεγάλος, ο ισχυρός... μεγάλος σε βουλή, και δυνατός σε έργα, επειδή τα μάτια σου είναι ανοιγμένα επάνω σε όλους τους δρόμους των γιών των ανθρώπων.» (Ιερ. 32: 17-19).*

Το δεμέλιο της προσευχής είναι η πίστη μας στον Ένα που νοιάζεται βαθειά για εμάς και που έχει τη δύναμη και τον πλούτο να καλύγει τις ανάγκες μας. Αυ-

τό βέβαια δεν σημαίνει, ότι η προσευχή είναι η ευκαιρία για να πούμε στο Θεό τι να κάνει, ή για να μας δώσει ό,τι επιθυμούμε. Ο Θεός είναι η αφετηρία για προσευχή, όχι εμείς. Ο σκοπός της προσευχής είναι το θέλημά Του, οι προθέσεις Του, η καρδιά Του και η δόξα Του. Όπως μας διδάσκει ο Ιησούς, οφείλουμε να προσευχόμαστε: «*Ας έρθει η βασιλεία Σου, ας γίνει το θέλημά Σου, όπως στον ουρανό, έτσι και επάνω στη γη» (Ματθ. 6: 10).*

Ωστόσο, αναμφίβολα ο Κύριος μάς προσφέρει το προνόμιο της προσευχής, έτσι ώστε να Τον εκζητούμε, και να Τον εμπιστευόμαστε μέσω της δύναμης και της αγάπης Του, για να καλύπτονται οι φυσικές και πνευματικές μας ανάγκες. Καθώς ο Ιησούς συνεχίζει να διδάσκει, εμείς οφείλουμε να προσευχόμαστε: «*Το καθημερινό μας γωμί δώσε μας σήμερα, και συγχώρεσε σε μας τις αμαρτίες μας, όπως κι εμείς συγχωρούμε σ'αυτούς που αμαρτάνουν σε μας, και μη μας φέρεις μέσα σε πειρασμό, αλλά ελευθέρωσε μας από τον πονηρό.» (Ματθ. 6: 11-13).* Εξ' αιτίας του πόσο μεγάλος είναι ο Θεός μας, και πόσο μεγάλη είναι η αγάπη Του, μπορούμε να ζητάμε τέτοια πράγματα με μεγάλη πίστη. «*Και όλα όσα ζητήσετε στην προσευχή, έχοντας πίστη, θα τα πάρετε» (Ματθ. 21: 22).*

Η Βίβλος μάς ενθαρρύνει ζανά και ξανά ότι ο Θεός ακούει και ανταποκρίνεται σ' αυτούς που Τον ζητούν μέσω της προσευχής. Καλύπτει όλων των ειδών τις ανάγκες σε όλες τις καταστάσεις που βιώνουμε. Ο Κύριός μας είναι πράγματι ένας Θεός που ακούει και απαντάει προσευχές! Όπως ο Ψαλμωδός βεβαιώνει: «*Χάρη και δόξα θα δώσει ο Κύριος. Δεν θα στερήσει από κανένα αγαθό αυτούς που περπατούν με ακακία. Κύριε των δυνάμεων, μακάριος ο άνθρωπος που ελπίζει σε Σένα!» (Ψαλ. 84: 11-12).*

«*Ας πλησιάσουμε, λοιπόν, με παρηυσία στον θρόνο της χάρης, για να πάρουμε έλεος, και να βρούμε χάρη προς βοήθεια σε καιρό ανάγκης» (Εβρ. 4:16).*

Πόσο τραγικό είναι, πολλοί άνθρωποι του Θεού να μην ζοδεύουν αρκετό χρόνο μαζί Του στην προσευχή. Χάνουν τις θαυμαστές Του απαντήσεις στην προσευχή απλά επειδή δεν Του ζητούν. Όπως ο Απόστολος Ιάκωβος γράφει: «*Δεν έχετε, επειδή δεν ζητάτε» (Ιάκ. 4:2).*

Απ' την άλλη μεριά, ο Ιησούς αναφέρει: «*Ζητάτε, και θα σας δοθεί, γάχνετε, και θα βρείτε, κρούετε, και θα σας ανοιχτεί» (Ματθ. 7:7).* Ο Κύριος μάς προσκαλεί να προσευχόμαστε, και Εκείνος είναι πιστός και γεμάτος χάρη, ώστε να απαντήσει όταν εκζητούμε πρώτα Εκείνον και ύστερα τη βοήθειά Του. Όταν Τον πλησιάσουμε, Εκείνος υπόσχεται να μας πλησιάσει (Ιακ. 4:8). Βέβαια, είναι ένας δίκαιος και άγιος Θεός, και δεν μπορούμε ενώ συνεχίζουμε να ζούμε μέσα στην αμαρτία, να Τον περιμένουμε ν' απαντήσει τις προσευχές μας. «*Επειδή, τα μάτια του Κυρίου είναι επάνω στους δικαίους, και τα αυτιά Του στη δέησή τους, το πρόσωπο όμως του Κυρίου είναι ενάντια σ'αυτούς που πράττουν τα κακά» (Α' Πέτ. 3:12).* Πρέπει να νοιαζόμαστε για το θέλημά Του και τη δόξα Του και να προσφέρουμε τον εαυτό μας με όλη μας την καρδιά σ' Εκείνον. Οφείλουμε να επιθυμούμε να Τον περιμένουμε, επιτρέποντάς Του να εργαστεί μέσα μας ό,τι Τον ευχαριστεί και να φέρει τις απαντήσεις Του με το δικό Του τρόπο και στο δικό Του χρόνο. Καθώς ήδη κάνουμε, πρέπει να Τον πλησιάζουμε μέσω του Χριστού με πλήρη βεβαιότητα ότι πράγματι «*θα δώσει αγαθά σ'αυτούς που ζητούν απ'Αυτόν!» (Ματθ. 7:11).*

«*Ας πλησιάσουμε, λοιπόν, με παρηυσία στον θρόνο της χάρης, για να πάρουμε έλεος, και να βρούμε χάρη προς βοήθεια σε καιρό ανάγκης» (Εβρ. 4:16).*

## Ο παντοδύναμος Φίλος σου

Επειδή ο Ιησούς είναι ο Παντοδύναμος Θεός, τα παιδιά Του έχουν έναν Παντοδύναμο Κουβαλητή φορτίων. Είμαστε φορτωμένοι άνθρωποι. Κάθε πιστός μεταφέρει και ένα ιδιαίτερο φορτίο μαζί του. Ποιο είναι το φορτίο σου, πιστέ; Είναι μια κρυφή αμαρτία; κάποια φυσική αναπηρία στο σώμα σου; μια σημαντική αδυναμία; κάποια δοκιμασία; απώλεια περιουσίας; φθορά υγείας; ανησυχία ψυχής; πνευματική απελπισία; Έλα, καταπιεσμένε και φορτωμένε πιστέ, παραμέρισε και εγκατέλειψε τα όλα! Να, ο Ιησούς, ο Παντοδύναμος Θεός είναι πανίσχυρος να μεταφέρει το φορτίο σου επάνω Του, και να σου δώσει ανάπαυση! Είναι θετικό το να αναγνωρίζεις την πίεση, το να νοιώθεις την αδυναμία και την ανεπάρκειά σου. Τώρα γύρνα στον Παντοδύναμο Φίλο σου, που είναι ο Δημιουργός όλης της γης, ο αιώνιος Θεός, που δεν λιποψυχεί, ούτε ανησυχεί.

Ο Ιησούς, ο Σωτήρας σου, ο Φίλος και Αδελφός σου, είναι ο Παντοδύναμος Θεός, και η δύναμή Του θα φανεί στην αδυναμία σου. Η μάχη δεν είναι δική σου αλλά δική Του! Ο Ιησούς βαστάζει τις αδυναμίες μας, κουβαλά τα φορτία μας, καλύπτει τις ανάγκες μας και μας περιστοιχίζει με την ασπί-

δα της Παντοδυναμίας Του! Τι Ουράνια πηγή παρηγορίας και δύναμης στον κουρασμένο και θλιμμένο πιστό είναι η συνειδητοποίηση της Παντοδυναμίας του Ιησού. Οι θλίψεις σου είναι τόσο βαθιές και τόσο βαριές, οι δυσκολίες σου τόσο μεγάλες για να τις επιλύσει άνθρωπος.

Έλα, εσύ που είσαι φουρτουνιασμένος και όχι αναπαυμένος. Έλα, εσύ που έχεις πληγωθεί στο πνεύμα, που η καρδιά σου έχει ραγίσει, που το μυαλό σου έχει φθάσει σε αδιέξοδο. Κρύψου για λίγο πίσω από την ασπίδα της Παντοδυναμίας του Χριστού! Ο Ιησούς σε καταλαβαίνει. Η δύναμή Του είναι τεράστια! Η αγάπη Του, η χάρη Του, το έλεός Του, το χέρι Του επίσης! Οι πηγές Του είναι ατελείωτες, απύθμενες, αμέτρητες! Και όλη αυτή η Παντοδυναμία βρίσκεται στο πλευρό σου, μπορεί να σε περάσει μέσα από τη φωτιά και από το νερό, αλλά θα σε βγάλει Νικητή εάν υπομείνεις μέχρι τέλους. Είναι Παντοδύναμος να σώζει, και ενώ το Ουράνιο χέρι Του σ' αγκαλιάζει, σε υποστηρίζει και σε κρατά, σε καταλαβαίνει με τις θλίψεις που περνάς και είναι έτοιμος να σε καλύψει με την ευσπλαχνική τρυφερότητά Του, αρκεί να Τον αφήσεις.

## Ό,τι αγγίζει..... η γλώσσα μας!

«Είδες άνθρωπο γρήγορο στα λόγια του; Περισσότερη ελπίδα είναι από τον άφρονα παρά απ' αυτόν» Παρ.29:20

Σ' ένα ιατρικό περιοδικό, το "Medical Economics", ένας γιατρός ο Matthew Frankel, έγραψε πριν μερικά χρόνια: ως νεαρός παθολόγος έμαθα εξαιτίας ενός περιστατικού να σκέφτομαι δυο φορές πριν μιλήσω. Ένας ασθενής, που ήταν σε φάση ανάρρωσης, με ρώτησε αν ήθελα να πάρω στο σπίτι μου ένα φυτό, που του είχαν φέρει δώρο κατά τη διάρκεια της παραμονής του στο νοσοκομείο. «Σ' ευχαριστώ, Σαμ», είπα «αλλά καλύτερα να μην το πάρω. Έχω τέτοια γκαντεμιά, που φαίνεται πως ό,τι αγγίζω πεθαίνει!» Δεν είναι να απορεί κανείς, που ο Σαμ αρνήθηκε να τον εξετάσω ξανά, τις λίγες μέρες που έμεινε ακόμη πριν βγει από το νοσοκομείο!

Πόσες φορές μετανιώσαμε για λόγια που γρήγορα και επιπόλαιο ξεστομίσαμε! Πόσες φορές είπαμε πράγματα που δεν τα εννοούσαμε, γιατί ήμασταν βιαστικοί και δεν σκεφτήκαμε ώστε να εκφραστούμε σωστά. Πόσες φορές τα λόγια μας έγιναν αφορμή παρεξήγησης, πικρίας, τσακωμού. Πόσους ανθρώπους πληγώσαμε ή απογοητεύσαμε, πόσους απομακρύναμε από κοντά μας με τα λόγια μας! Ας συνειδητοποιήσουμε την ανάγκη μας, ο Χριστός να γίνει ο Κύριος της γλώσσας μας! Να ορίζει το στόμα μας, το πότε θα το ανοίξουμε και το τι θα πούμε. Να μας μάθε να περιμένουμε, να μη βιαζόμαστε, να ζητάμε την οδηγία Του για το τι θα πούμε, τι θα απαντήσουμε, πώς θα αντιδράσουμε. Να μπει στις εκφράσεις μας η γλυκύτητά Του, η σοφία Του, η σύνεσή Του. Έτσι ώστε ό,τι αγγίζει η γλώσσα μας να μην μαραινεται και πεθαίνει, αλλά να χαροποιείται και να αναπτερώνεται!

*Θα σε δοξολογήσω μ' όλη μου την καρδιά, γιατί άκουσες τα λόγια που βγήκαν απ' το στόμα μου.*

*Εσένα θα εξυμνήσω κι όχι θεούς αλλότριους. Θα προσκυνήσω μπρος στον άγιο Σου Ναό, την ύπαρξή Σου θα δοξολογήσω, για την αγάπη και την αξιοπιστία Σου. Κράτησες με το παραπάνω την υπόσχεσή Σου κι έκανες πότερα απ' όσα περιμέναμε.*

Ψαλμ. 138:1-2

## Η χάρη του Θεού δίνει ελπίδα για αναζωπύρωση

Ένα από τα σημάδια της δυναμικής εκκλησίας στο Βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων ήταν ότι "χάρη μεγάλη ήταν πάνω σε όλους αυτούς" (Πράξ. 4:33). Προσέξτε αυτή τη θαυμάσια περιγραφή της εκκλησίας που είναι γεμάτη από τη χάρη: "...Και επέμεναν καρτερικά συνεχώς στη διδασχία των αποστόλων και στην κοινωνία και στο κόψιμο με τα χέρια του άρτου και στις προσευχές. Υπήρχε λοιπόν φόβος σε κάθε ψυχή, και γίνονταν πολλά τέρατα και σημεία μέσω των αποστόλων. Και όλοι όσοι πίστευαν ήταν στο ίδιο μέρος και τα είχαν όλα κοινά, και τα κτήματα και τις περιουσίες τους πουλούσαν και τα διαμοίραζαν σε όλους ανάλογα με την ανάγκη που είχε καθένας. Και κάθε ημέρα επέμεναν καρτερικά να πηγαίνουν ομόψυχα στο ναό, και έκοβαν κατ' οίκο άρτο και λάβαιναν μέρος στην τροφή με αγαλλίαση και με απλότητα καρδιάς, αινώντας το Θεό και έχοντας χάρη μπροστά σε όλο το λαό. Και ο Κύριος πρόσθετε στο ίδιο μέρος αυτούς που σώζονταν κάθε ημέρα" (Πράξ. 2:42-47, 4:32-35). Τι ένδοξη εικόνα της εκκλησίας θα μπορούσε να υπάρξει! Και στην καρδιά μιας τέτοιας πνευματικής ζωτικότητας και δύναμης είναι η αφθονία της χάρης του Θεού.

Βέβαια, η εικόνα της εκκλησίας δεν είναι πάντοτε τόσο ένδοξη. Για παράδειγμα, ο Ιάκωβος περιγράφει την εκκλησία να είναι στιγματισμένη από διαμάχες, καβγάδες, ζήλιες, έλλειψη προσευχής, εγωισμούς, κοσμικότητα και φθόνους (Ιάκ. 4:1-5). Η καρδιά του προβλήματος εκείνων των πιστών ήταν η υπερηφάνεια, και ο Ιάκωβος τους υπενθύμιζε ότι "ο Θεός αντιτάσσεται στους υπερήφανους..." (4:6). Η υπερηφάνειά τους δημιουργούσε έναν τοίχο, που εμπόδιζε το Θεό από το να τους δίνει το ίδιο άφθονο μέτρο της χάρης, που είχε δώσει και στην εκκλησία του Βιβλίου των Πράξεων των Αποστόλων. Παρόλα αυτά, ακόμη και στη θλιβερή τους κατάσταση, ο Ιάκωβος εξακολουθεί να προσφέρει ελπίδα για ένα μεγαλύτερο μέτρο της χάρης του Θεού επάνω τους: "Αλλά στους ταπεινούς δίνει χάρη..." (4:6). Όμοια, ο Απόστολος Παύλος αναφέρει: "...Αλλά εκεί που περίσσευσε η αμαρτία, υπέρπερίσσευσε η χάρη" (Ρωμ. 5:20).

Έτσι, δεν έχει σημασία πόσο δύσκολες καταστάσεις μπορεί να παρουσιαστούν στον κόσμο ή στην εκκλησία, διότι η χάρη του Θεού είναι μεγαλύτερη. Και όχι μόνο ο Θεός έχει τόσο υπέροχη χάρη να μας δώσει, αλλά είναι πρόθυμος να τη δώσει σε αυτούς που ταπεινώνουν τον εαυτό τους ενώπιόν Του. Όπως γράφει ο Ιάκωβος: "Ο Θεός...δίνει χάρη στους ταπεινούς... Ταπεινωθείτε μπροστά στον Κύριο, και

θα σας υψώσει" (Ιάκ. 4:6, 10).

Ο Θεός, από τη φύση Του, είναι Θεός χάρης, πρόθυμος να μας συγχωρήσει, να μας θεραπεύσει, να μας βοηθήσει, να μας οδηγήσει και να μας ευλογήσει. Ο Απόστολος Παύλος αναφέρεται σε Αυτόν ως: "ο Θεός κάθε χάριτος" (Α' Πετ. 5:10), και ο συγγραφέας της προς Εβραίους περιγράφει το θρόνο Του ως τον "θρόνο της χάρης" (Εβρ. 4:16). Η προμήθειά Του σε χάρη είναι επαρκής (Β' Κορ. 12:9), άφθονη (Ρωμ. 5:17), ένδοξη και γεμάτη από πλούτο (Εφ. 1:6, 2:7). Η χάρη Του αφθονεί σ' εμάς (1:7-8) και ρέει μέσα από την καρδιά Του σαν δώρο, που δεν το αξίζουμε (Εφ. 2:8, Β' Τιμ. 1:9). Η ελπίδα μας είναι ότι θα ανοίξει τους ουρανούς και θα στείλει τόση χάρη πάνω στην εκκλησία, έτσι ώστε στις μέρες μας να μπορεί να ειπωθεί ότι "**μεγάλη χάρη είναι πάνω σε όλους**".

Ο Κύριός μας είναι ο ίδιος χθες, σήμερα και στους αιώνες, και πρόθυμος και ικανός πάντοτε να εκχύσει τη χάρη Του επάνω μας. Το γεγονός ότι οι καταστάσεις είναι τόσο τρομερές, κάνει όλο και πιο αναγκαίο το να ταπεινώσουμε τον εαυτό μας ενώπιόν Του και να εκζητήσουμε το πρόσωπό Του. Πράγματι, πολλοί πιστοί σ' όλο τον κόσμο κάνουν ακριβώς αυτό, στρέφονται προς Αυτόν με μετάνοια και ταπείνωση και Του ζητούν να στείλει τη χάρη και τη δόξα Του πάνω στη γη. Ας ενώσουμε τις προσευχές μας με αυτούς και με ταπείνωση να ζητήσουμε τη χάρη που θα φέρει σωτηρία και αναζωπύρωση σε πολλούς. Ας στρέψουμε τα μάτια μας προς τα πάνω, αφού θυμηθούμε ότι η ελπίδα μας είναι στον Θεό της χάρης, που είναι ικανός και πάντα πρόθυμος να μας δίνει με αφθονία!

Η μεγαλύτερη ανάγκη μας  
δεν είναι  
κι άλλοι ιεροκήρυκες,  
δεν είναι κι άλλα χρήματα,  
δεν είναι κι άλλες επιτροπές,  
δεν είναι κι άλλες εκκλησίες.

**Η μεγαλύτερη ανάγκη  
μας είναι ο Θεός.**

Χρειαζόμαστε περισσότερο  
Θεό, περισσότερη δύναμη  
Αγίου Πνεύματος, περισσότερη  
νηστεία και προσευχή.  
«Τότε το φως σου Θεέ μου  
δέλνει εκλάμψει ως η αυγή»  
Ησαΐας 58:8

## Ήρθε η ώρα να επιμείνουμε

Ένα από τα αγαπημένα μου εδάφια στην προσευχή είναι μια πραγματική πρόκληση για μένα για να επιμένω στην προσευχή. Το εδάφιο Αββακούμ 2:1 μάς καλεί σε αφιέρωση για να προσευχόμαστε μέχρι να συμβεί κάτι. *"Επάνω στη σκοπιά μου θα στηθώ, κι επάνω στον πύργο θα στηλωθώ, και θα περιμένω, με σκοπό να δω, τι θα μου μιλήσει, και τι θα απαντήσω σ' αυτόν που με ελέγχει".*

Η στάση του Προφήτη Αββακούμ ήταν καθαρά αφοσιωμένη στην προσευχή. Στο 1ο κεφάλαιο, έφερε στον Κύριο την κρίση που αντιμετώπιζε το έθνος. Η απόκριση του Κυρίου ήταν θολή και μη αναμενόμενη. Ο Αββακούμ δεν τα παράτησε. Συνέχισε να προσεύχεται, κι' εδώ στην αρχή του 2ου κεφαλαίου διακηρύττει την πρόθεσή του να συνεχίσει να προσεύχεται. Αλλά αυτό δεν ήταν μια στάση που κάποιος αποφασίζει να κρατήσει μέχρις ότου ο Θεός τους δώσει ό,τι ζητούν. Καθόλου! Για την ακρίβεια, ό,τι άκουγε ο Αββακούμ δεν ήταν αυτό που ήθελε.

Η αφιέρωσή του σε συνεχή προσευχή δεν αφορούσε τις δικές του επιθυμίες, αλλά τους σκοπούς του Θεού. Θα μπορούσε εύκολα να πει: "Δεν μου αρέσει αυτό που ακούω από το Θεό, έτσι παραιτούμαι". Αλλά αυτός ήταν ένας άνδρας προσευχής, που καταλάβαινε την

κρίσιμη ανάγκη να σταθεί στον πνευματικό τοίχο του έθνους του και να φωνάξει μέχρι ν' αποκαλυφθούν οι σκοποί του Θεού.

Αυτό το μικρό προφητικό βιβλίο δίνει μια δυνατή απάντηση στην προσευχή του Αββακούμ. Η εισβολή ερχόταν. Δύσκολοι καιροί πλησίαζαν να χτυπήσουν τα παιδιά του Θεού. Αλλά ο προφήτης είδε επίσης ένα όραμα του Θεού που νικούσε το κακό. Είδε μια περίοδο όπου: *"η γη θα είναι γεμάτη από τη γνώση της δόξας του Κυρίου, όπως τα νερά σκεπάζουν τη θάλασσα"* (2:14).

Σήμερα, είναι καιρός γι' αυτό το είδος της επιμονής στην προσευχή για τα παιδιά του Θεού. Αντιμετωπίζουμε καιρούς κρίσης. Ποιος φωνάζει για τα σχέδια του Θεού ν' αποκαλυφθούν στις μέρες μας; Ποιος θα σταθεί στην σκοπιά του να προσευχηθεί; Όχι το είδος της προσευχής που προσπαθεί να μιλήσει στο Θεό για να μας δώσει αυτά που θέλουμε, αλλά να ευθυγραμμίσουμε τις προσευχές μας με τις επιθυμίες του Θεού. Σε προσκαλώ να ενωθείς μαζί μου στο να προσευχηθούμε μία από τις προσευχές του Αββακούμ: *"Κύριε, άκουσα την ακοή σου, και φοβήθηκα. Κύριε, ζωοποιεί το έργο σου στη διαδρομή των ετών στη διαδρομή των ετών, κάν' το γνωστό μέσα στην οργή σου, θυμήσου το έλεος"* (3:2).

## Πώς θα νικήσουμε;

*«Ο Κύριος θέλει να πολεμήσει δια σας, σεις θέλετε μένει ήσυχoi»* Έξοδος 14:14

Διαταγή του Θεού: Να μείνετε ήσυχoi. Να μην ταραχθείτε. Να μην πανικοβληθείτε. Να μη λιγοψυχήσετε. Η υπόθεση είναι στα χέρια του Θεού.

Ένα στράτευμα μεγάλο του πανίσχυρου Φαραώ με τα καλύτερα «τεθωρακισμένα» της εποχής, με έμπειρους πολεμιστές να καταδιώκουν τον αδύνατο, άοπλο, απειροπόλεμο λαό Ισραήλ. Δύο εκατομμύρια λαός με αρχηγό τον Μωσή να προχωρούν ανυπεράσπιστοι, χωρίς ανθρώπινη βοήθεια.

Μπροστά η θάλασσα, πίσω ο οπλισμένος αιγυπτιακός στρατός. Στα χέρια τους, μόνο η υπόσχεση του Θεού «ο Κύριος θα πολεμήσει για σας». Ο Ίδιος που ανάγκασε τους Αιγύπτιους να σας αφήσουν να φύγετε από τη χώρα τους. Να σας σπρώχνουν να φύγετε (έξοδος 12:33). Ο Ίδιος που σας έδωσε χάρη και λαφυραγωγήσατε τους Αιγύπτιους σε καιρό ειρήνης (έξοδος 11:2-3). Αυτός ο Κύριος θα πολεμήσει για εσάς». Οι άνεμοι είναι δικοί Του, τα κύματα δικά Του, τα άρματα μάχης στη δικαιοδοσία Του. Η θάλασσα χωρίστηκε στα δύο. Σύγχυση επικράτησε στο στρατό των Αιγυπτίων. Τα αμάξια τους αποσυναρμολογήθηκαν, ακινητοποιήθηκαν. Στο τέλος το πήραν είδηση «και οι Αιγύπτιοι είπαν: Ας φύγουμε μπροστά από τον Ισραήλ, επειδή ο Κύριος πολεμάει τους Αιγυπτίους, για χάρη τους» (Εξοδ.14:25). Σ' αυτόν το Θεό πιστεύουμε. Οι υποσχέσεις Του είναι αληθινές. Αρκεί να αναπαντούμε σ' αυτές και θα δούμε τη νίκη να μας χαρίζεται. Ο Θεός δεν άλλαξε. Τα θαύματα που διαβάζουμε μέσα στον Άγιο Λόγο Του μπορεί να τα πραγματοποιήσει και σήμερα στη ζωή μας, αρκεί να έχουμε πίστη σ' Αυτόν.

Μόνοι μας είμαστε αδύναμοι και ευάλωτοι, μα μαζί Του δυνατοί και εξασφαλισμένοι. Ας ζητήσουμε από το Θεό να αυξήσει την πίστη μας, να μπορούμε να μένουμε ήσυχoi και να περιμένουμε τη δική Του επέμβαση, ακόμη και στις πιο δύσκολες ώρες και στα πιο σκοτεινά αδιέξοδα. Δεν υπάρχουν αδύνατα στη ζωή μας, ούτε καν δύσκολα, όταν έχουμε Κύριο τον Παντοδύναμο Θεό.

### Η δύναμη του Κυρίου για ζωή και υπηρεσία

Οι μέρες που ζούμε είναι πολύ δύσκολες για όλους. Αυτό δεν είναι περίεργο από τη στιγμή που ζούμε στις έσχατες μέρες πριν την Επιστροφή του Χριστού. Ο διάβολος γνωρίζει ότι ο χρόνος του είναι λίγος, οπότε η πνευματική μάχη για τις ψυχές των ανθρώπων αγριεύει όλο και πιο πολύ. Παλεύουμε *"ενάντια στις αρχές, στις εξουσίες, στους κοσμοκράτορες του σκότους τούτου, ενάντια στα πνευματικά κακά όντα στα επουράνια"* (Εφεσ. 6:12). Η μάχη είναι πραγματική και μπορεί να έχει επιπτώσεις.

Όποιο και να είναι το πρόβλημα για σένα, αν περνάς μέσα από μεγάλη δυσκολία, ο Κύριος μάς νοιάζεται και μας στηρίζει στις πιο δύσκολες στιγμές. Αλλά για να γίνει αυτό, οι ζωές μας πρέπει να έχουν επηρεαστεί από τη ζωή και την αγάπη του Κυρίου. Η αλήθεια είναι ότι ακόμη και στα καλλίτερα μας, οι πηγές μας είναι τελειώς ανεπαρκείς για ζωή και διακονία χωρίς την παρουσία και τη δύναμη του Κυρίου. Χρειαζόμαστε τη ζωή Του, την αγάπη Του, τη χαρά Του, την ειρήνη Του και τη δύναμή Του.

Μόνο όταν προσμένουμε τον Κύριο, μάς ανανεώνει με τη δύναμή Του και τότε η ζωή μας γίνεται αποτελεσματική με την ευλογία και τη δύναμη του Αγίου Του Πνεύματος. Με την επικοινωνία μας με τον Κύριο, Εκείνος γίνεται η δύναμή μας και κάνει τα πόδια μας να τρέχουν σαν της ελαφίνας. Τότε στη ζωή μας έρχεται *"σφρίγος και συνεπώς μια φρεσκάδα και δύναμη"* για ζωή και υπηρεσία.

Είθε να πλησιάζουμε προς τον Κύριο κάθε μέρα και περισσότερο, να προσευχόμαστε και να Τον προσμένουμε να ενεργεί με δύναμη στη ζωή μας, μέσα από εμάς και για τη δόξα Του αυτές τις έσχατες μέρες!